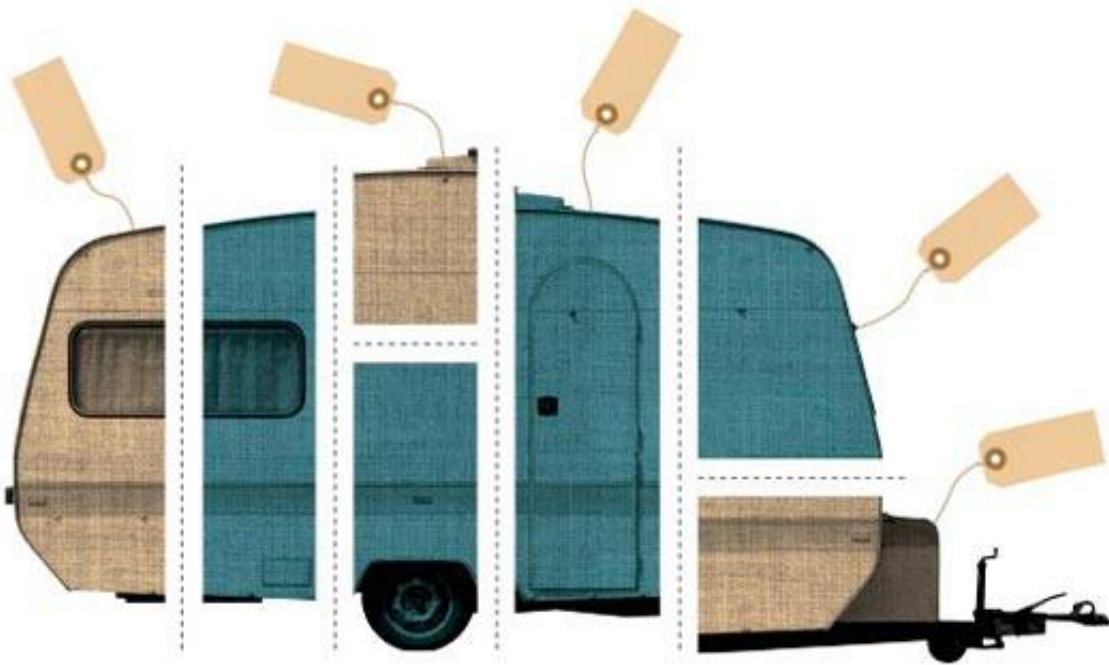

Delen, het nieuwe statussymbool?

Lizanne Schipper

Friday 27 June 2014, 19:37

FD Studio: Titus Knegtel

Kopen, hoeft niet meer. Alle denkbare producten en diensten zijn te leen, te delen of te ruilen. Delen heeft de toekomst, voorspellen trendwatchers. Maar vooralsnog blijft het aanbod beduidend achter op de vraag.

Echte doorbraak naar 'sharing economy' komt pas als delen structureel voordeliger wordt dan zelf bezitten.

Een portie sushi's afhalen bij de achterburen (thuisafgehaald.nl), om de hoek een croquetset lenen (peerby.nl), een onbekende onkruid laten wieden in uw tuin in ruil voor een deel van de appeloogst (tuintjedelen.nl), de belastingaangifte verzorgen voor een buurtgenoot die uw lekkende wasmachine fikst (croqger.nl), voor een klein bedrag met een camper op reis (Snappcar.nl), voor nop in een heerlijke villa in de Provence resideren, terwijl een Franse familie in uw bedden slaapt (huizenruil.nl).

Het klinkt allemaal reuze leuk, sympathiek – en niet te vergeten goedkoop – maar zou u het in de praktijk ook doen? Nu misschien nog niet, maar in de toekomst wel, zegt Pieter van de Glind van shareNL, een kennis- en netwerkplatform dat de deeleconomie wil stimuleren. Hij deed vorig jaar onderzoek naar de interesse voor online deel- en ruilinitiatieven,

onderverdeeld naar categorieën als auto, maaltijd, huis en diensten. Van de bijna 1400 ondervraagde 35-plussers bleek 84% oren te hebben naar minimaal één van die mogelijkheden. De animo was het hoogst bij vrouwen en hoogopgeleiden.

‘Delen wordt het nieuwe statussymbool’, poneert ook trendwatcher Tony Bosma, die in binnen- en buitenland de “sharing economy” propageert. Hij merkt dat het fenomeen het alternatieve stadium voorbij is. ‘Een paar jaar geleden was ik nog een roepende in de woestijn, maar nu begint het tot mensen door te dringen: je hebt geen bezit nodig om je ego te boosten. Vroeger was een grote dure bak voor je deur je van het, dat verandert. We gaan een nieuwe fase in, waarin niet bezitten maar delen een statussymbool wordt.’ Dat hoeft allerm minst te betekenen dat de tijden van luxe voorbij zijn, ook een jacht (netyachting.nl) of een private jet (airpooler.nl) kunt u delen. Overigens moet Bosma, veertiger, bekennen dat hij zelf nog wel een robuuste eigen auto op de oprit heeft staan.

Gebruikmaken van andermans spullen of diensten vinden veel 35-plussers een prima idee, maar de bereidheid om eigen bezit te delen is beduidend minder groot. Zo laat meer dan de helft zich bij een lastig klusje graag gratis bijstaan door een hulpvaardige buur, terwijl maar een derde genegen is tot een wederdienst. Dat kan lastig worden, al is die mismatch niet op alle terreinen een probleem. Wie zijn huis aanbiedt op particuliere verhuursite Airbnb kan daarmee immers meerdere anderen van dienst zijn die zelf niets hoeven in te brengen, afgezien van een bescheiden vergoeding. Want delen betekent niet altijd dat er geen geld aan te pas komt. Via een groeiend aantal sites lenen particulieren hun (kook)kunsten en bezittingen uit tegen een vergoeding. Dat doet misschien wat minder edel aan, maar heeft bij de ‘afnemer’ nog steeds prettige bijkomstigheden als lagere uitgaven, minder troep in de garage en een bescheiden bijdrage aan een duurzamer wereld. Deze deelsystemen zijn al aardig geprofessionaliseerd, onder meer met waterdichte verzekeringen. Verhuurt u uw huis via Airbnb, bijvoorbeeld, dan bent u automatisch all-risk verzekerd tot € 700.000.

De categorie ruildiensten waarbij om niet diensten worden uitgewisseld of spullen uitgeleend mag authentieker aanvoelen, maar stuit wel op praktische bezwaren. Want kun je er wel van op aan dat je geen gehavende spullen retour krijgt? De transparantie die internet biedt, ondervangt volgens trendwatcher Bosma een deel van het risico. ‘Als iemand een apparaat niet goed gebruikt heeft, komt dat in een review naar voren en krijgt hij daarna niets meer te leen.’ Dan nog is deler nummer één gedupeerd. Verzekeringen zijn dan ook hét gespreksonderwerp onder de initiatiefnemers van de diverse websites, constateert Van de Glind van shareNL. Hij weet dat bijvoorbeeld leensite Peerby zich nu oriënteert op een optioneel verzekeringsproduct. ‘Ieder deelinitiatief heeft uiteindelijk een verzekering nodig’, stelt hij.

Voor wat hoort wat. Deze diep ingesleten notie zou massale deelname aan de deeleconomie wel eens in de weg kunnen zitten. In deelkringen wordt het

begrip ‘voorwaartse reciprociteit’ gehuldigd: u krijgt nu iets en zult later geneigd zijn een ander ook te helpen. Wat conventionele oplossingen zijn ook in de maak, denk aan eigen munteenheden. Zo heeft de lokale zorgsite wehelsen.nl een puntensysteem geïntroduceerd. Er schijnt zelfs over een soort pensioenfonds te worden nagedacht: als u nu anderen helpt, spaart u daarvoor punten op die u als u later zelf bejaard bent, kunt inzetten voor zorg. Verzekeringen en beloningssystemen helpen, maar dé doorbraak komt volgens Van de Glind op het moment dat delen echt handiger en structureel voordeliger wordt dan zelf bezitten. Uit zijn onderzoek bleek dat onder de 35-plussers met een substantieel hoger inkomen de bereidheid tot delen wat terugvalt. Voor wie veel geld en ruimte tot zijn beschikking heeft, lijkt het nog altijd praktischer om gewoon de portemonnee te trekken. Van de Glind verwacht binnen nu en tien jaar een omslagpunt. ‘Stel dat iedereen bij het verlaten van zijn huis binnen een straal van een paar honderd meter een busje kan pakken om naar Ikea te gaan of een cabrio lenen om naar het strand te toeren. Op dat moment is delen echt makkelijker en voordeliger geworden dan bezitten. Dan krijg je de massa mee.’

Deel dit artikel met uw netwerk

Geregistreerde gebruikers van FD.nl kunnen hun connecties op Twitter, LinkedIn of Facebook iedere dag één artikel gratis mee laten lezen.

Nog niet geregistreerd? [Meld u dan hier aan.](#)

Gratis registreren heeft zijn voordelen.

Zo leest u elke maand **10 artikelen gratis** zonder verplichtingen.

[Registreer nu](#)